

Lazár, pod' von...!

Milí priatelia, bratia a sestry.

Evanjelium 5. pôstnej nedele nás núti zamyslieť sa nad tým, čím je smrť. Najmä smrť duchovná. Čas, ktorý prežívame nám napomáha zamyslieť sa a analyzovať vlastný život. A preto by stálo za to, aby sme sa zastavili a premýšľali, či aj my nie sme ako Lazár z Evanjelia. Teda mŕtvi. Nie je to tak, že sme už mnoho dní, možno niekoľko mesiacov a možno aj rokov vo vlastnom hrobe? ... kde vládne tma, kde sa šíri zápach mŕtveho tela, môjho tela ... a či ja, nie som ten mŕtvy? Neprivalili sme svoje hroby veľkými kameňmi ľahostajnosti, výsmechu, preľkanosti, irónie, egoizmu a sebeckva? A možno práve na nás sa vzťahujú aj Ježišove slová: „**Kto chodí vo dne, nepotkne sa, lebo vidí svetlo tohto sveta. Ale kto chodí v noci, potkne sa, lebo v ňom nie je svetla.**“ A čo my? Chodíme vo dne, alebo možno skôr preferujeme noc a máme radi tmu?

„**Lazár, pod' von!**“ – **Človeče zobud' sa!**“ Začni chodiť v dennom svetle a nepotkneš sa! Nešpekuluj a neklam sám seba! Možno sa ti len zdá, že si nažive a je ti tak dobre, ale v skutočnosti si už mŕtvy. Túlaš sa po neschodných cestách a po bludisku sveta mŕtvol.

Možno sami seba a ešte aj iných ľudí zavádzame a usilujeme sa vojsť do sveta ilúzií a klameme zdanlivosťou a rôznymi maskami života, takého či iného blahobytu. V skutočnosti sme len a len bábkami, také marionety, ktoré pohýname pomocou šnúrok svojich zlých návykov, závislostí, nerestí, hriechov a aj tých najdrobnejších súhlasov a kompromisov so zlom!

Lazár, tebe hovorím, pod' von, vyjdi z hrobu a oži!!!

Pretri si oči a hľad', zachyť svetlo dňa, nedaj sa oklamať materiálnymi statkami, bohatstvom, márnivosťou, pozemskými radovánkami a pominuteľnými úspechmi. Toto všetko je len ilúzia, ktorá skôr či neskôr pomíne, praskne ako mydlová bublina, rozplynie sa ako pena v širom mori. Zdá sa nám, že sme nažive, zdá sa nám, že sa nám dobre darí, že môžeme byť spokojní sami so sebou. No ale, či je to pravda? Či my naozaj žijeme? Nie sme predsa len v hrobe, a potrebujeme počuť Kristov hlas, ktorý nás vyzýva svojou mocou: **Lazár, pod' von! – Zobud' sa...**

Prosme Pána Ježiša, ktorý je Pánom života a smrti, aby nedovolil, aby sme boli živými mŕtvolami.

On to chce pre nás urobiť, chce nás zachrániť, ale aby sa to tak stalo, musíme s Ním spolupracovať. A naša spolupráca je veľmi jednoduchá, spočíva iba v jednom, v tom, aby sme Ho poslúchli.

Tento čas pôstneho obdobia, ktorý prežívame trochu iným spôsobom na aký sme boli zvyknutí, (paradoxom môže byť to, že ho prežívame o to intenzívnejšie) čas posilnený ešte aj tou hrôzou, ktorá nás prekvapila, ktorá nás možno aj desí, môže sa stať pre nás momentom východu z hrobu. Zobudenia sa z našich doterajších spôsobov života, ktoré žiaľ, ale veľmi často, zaradzovali nás medzi mŕtvych. Mŕtvych pre večnosť, samozrejme!!!

Započúvajte sa teda do Kristovej výzvy, ktorý s láskou prichádza ku hrobke našich hriechov, našich nerestí, nášho egoizmu a plače. Áno plače, rovnako ako zaplakal nad hrobom Lazára, lebo nás miluje, a popritom, silno hovorí každému z nás, ba až nás vyzýva : **Lazár pod' von, (Jana, Ondrej, Jozef, Katarína, Stanislav, Zuzana, ... pod' von... zobud' sa...)**, zanechaj doterajší život, zanechaj všetko to, čo spôsobuje, že si mŕtvy, že si mŕtva pre večnosť. Týmto volaním sa usiluje vzkriesiť nás do života.

Preto nezabúdajme, že je to na nás, či Ho poslúchneme, alebo nie. Či prehodnotíme svoje životy a začneme žiť inak, kvalitnejšie, alebo necháme všetko tak, po starom, ako to bolo doteraz. Pamätajme však, že vlastnou tvrdohlavosťou a vzdorovitosťou môžeme prepásť príležitosť ožiť. Príležitosť žiť večne...

o. Leonard